

tiden et Spring meget højt op. Naar efter Lovforslaget en Mand gaar fra en Lønningsklasse til en anden, gaar han til et Lønningstrin i den ny Klasse, som er nærmest højere end det, han sad inde med. Det er en fast, klar Regel for Anciennetets Medtagelse ved Oprykning, en Regel, der nu er lagt til Grund for disse Forslag, og som ogsaa er lagt til Grund for de andre Lønningsforslag, der samtidig indbringes her, og som jeg mener, vi efterhaanden kunne gennemføre i vore Lønningslove; thi det er ikke alene i Lønningslovene indenfor de her nævnte Etater, der har været Virvar i Principerne for Medtagelse af Anciennetet ved Oprykning, men ogsaa i andre Lønningslove rundt omkring forskellige Steder. Jeg skal som Eksempel paa, hvorledes Forslaget vil virke, nævne, at hvis en Portør i København i første Lønningsklasse, der efter Forslaget skal have en Begyndelsesløn af 1,260 Kr. og en Slutningsløn af 1,740 Kr., er naaet op til en Løn af 1,620 Kr. og saa rykker op i anden Lønningsklasse, begynder denne med 1,290 Kr. og ender med 1,770 Kr., men det nærmest højere Trin end det, han stod paa, i 2den Lønningsklasse, er 1,650 Kr.; han glider altsaa ind i 2den Lønningsklasse og begynder der med en Løn, der er 30 Kr. højere end den, han slap i første Lønningsklasse.

Jeg skal dernæst tale om den Uensartethed i Etaternes Lønninger, der skyldes Huslejetillæget og dermed beslægtede Tillæg. Det er et Omraade, der er meget godt kendt i dette Ting. Er der noget, man har diskuteret her, er det Huslejetillæget. For Tiden er det saaledes, at Tjenestemænd i Post-, Told- og Telegrafvæsenet have et Huslejetillæg paa indtil 180 Kr., medens der for Jernbanevæsenet ikke gives Huslejetillæg, kun med Undtagelse af Bromænd, Portører og Stationsbude i København, for saa vidt de ere gifte eller Enkemænd. De faa kun 48 Kr. Huslejetillæget er jo et Udtryk for den Erkendelse, som maa siges at være ganske rigtig, at det er dyrere at leve nogle Steder her i Landet end andre Steder. I Kommissionsbetænkningen har man søgt i saa Henseende at gaa ganske rationelt til Værks; man har ladet statistisk Bureau undersøge, hvor stor Forskel i Priserne

der er i Hovedstaden, i Byer af forskellig Størrelse, Stationsbyer og Landkommuner, og man er ved at undersøge Prisen for Fødevarer, Klæder, Fodtøj og Brændsel kommen til det Resultat, at der egentlig ikke for disse Varers Vedkommende er synderlig Forskel paa Prisen. Man har ogsaa undersøgt en anden Klasse Udgifter, nemlig Skolepenge og Løn til fremmed Hjælp i Huset. Man har undersøgt, hvor store disse Udgifter ere for Familier som disse, de mere lavt lønnede Funktionærer, henholdsvis i Hovedstaden, Købstæderne og paa Landet, og man er her kommen til det Resultat, at ganske vist ere disse Udgifter som Regel større i Byerne, navnlig for de Folk, der bo i Hovedstaden, men til Gengæld er, hvad der opnaas af Skolegang, ogsaa betydeligt bedre. Derimod er der en Klasse Udgifter, hvor der er en ganske utvivlsom Forskel, og det er Udgifterne vedrørende Skatter og Husleje. Hertil giver man betydeligt mere i Hovedstaden, i Byer og bymæssige Bebyggelser end ude paa Landet, uden at man for dette betydeligt mere opnaar andet, end man opnaar for det mindre i Landkommunerne. Man har gjort op, at for en Tjenestemand med Indtægter omkring 1500 Kr. ville Udgifterne til disse Ting være i Hovedstaden 360 Kr., i Byer og bymæssige Bebyggelser med over 2000 Mennesker ca. 300 Kr., i Byer og bymæssige Bebyggelser paa under 2000 Indbyggere 240 Kr. og i Landkommuner 150 Kr. Det vil altsaa sige, at Udgiften her er henholdsvis 210, 150 og 90 Kr. større i Hovedstaden, Byer og bymæssige Bebyggelser end i Landkommunerne. Herefter har man i de syv laveste Lønningsklasser, der findes i dette Forslag, indsat forskellige Lønsatser, idet man har sat en Sats for Tjenestemænd i Landkommuner og en, der er 90 Kr. større, i Byer og bymæssige Bebyggelser med under 2000 Indbyggere, en, der er 150 Kr. større, for Byer og bymæssige Bebyggelser med over 2000 Indbyggere og en, der er 210 Kr. større, for Hovedstaden. Dermed har man afløst Huslejetillæget paa en forstandig, rationel og vel gennemført Maade, synes det mig. Det er derved gaaet ind i den faste Løn, og dette har ogsaa for Tjenestemænd den Fordel, at Huslejetillæget er blevet pensionsgivende.